

عنوان مقاله:

تحلیل تحولات سازمان فضایی نظام شهری ایران طی سال های 1335 تا 1395

محل انتشار:

سیزدهمین کنگره انجمن جغرافیایی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی شمعی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

صادق حاجی نژاد - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی تهران

افسانه فخری پورمحمدی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

نظام فضایی شهری در ایران به دلیل تحولات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ناموزون و نامتعادل است. همچنین بین تحولات نظام فضایی شهری کشور و بیشتر استانها رابطه مستقیم وجود دارد. با اهداف شناخت تفاوتها و پیوندها، به تبیین آمایش نظام فضایی شهری استان های ایران پرداخته است. روش پژوهش، توصیفی- تحلیلی و تطبیقی است. آمار و اطلاعات جمع آوری شده از نتایج سرشماری های مرکز آمار ایران گردآوری شده است. برای تجزیه و تحلیل داده ها از شاخص های نخست شهر، دو شهر، تمرکز هرفیندال، توزیع لگاریتمی رتبه- اندازه و آنتروپی و نیز از دو نرم افزار SPSS و EXCEL استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که نظام فضایی شهری در کل کشور ناموزون و در سطح برخی از استان ها نامتعادل است. همچنین بین تحولات نظام فضایی شهری کشور و اکثر استان ها رابطه مستقیم وجود دارد. در دوره مورد مطالعه، نظام فضایی شهری استان های مازندران، خوزستان، چهارمحال و بختیاری، آذربایجان غربی، بوشهر، سمنان، گلستان، لرستان، کرمان، کهگیلویه و بویر احمد، تقریباً متعادل و نظام فضایی شهری سایر استان ها نامتعادل بوده است. همچنین نتایج پژوهش نشان می دهد که کم ترین میزان نخست شهری و تمرکز مربوط به استان مازندران و بیشترین میزان تعادل بر اساس شاخص های ضریب توزیع لگاریتمی رتبه- اندازه و آنتروپی مربوط به استان چهارمحال و بختیاری است.

کلمات کلیدی:

تحلیل فضایی، جمعیت شهرهای ایران، سازمان فضایی شهری، استان های ایران، آمایش نظام شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/860429>

